

givelsen af forklaringen, og at den afhørtes eventuelle rettelser og tilføjelser skal medtages, jf. retsplejelovens § 754, stk. 1, jf. § 751, stk. 2. Ifølge forarbejderne til bestemmelsen behøver den afhørte ikke at gøres bekendt med gengivelsen af forklaringen under retsmødet. Det er tilstrækkeligt, at den afhørte straks gøres bekendt med, at han eller hun efterfølgende vil kunne henvende sig og få referatet oplæst eller udleveret til gennemsyn.

6.1.3. Retsplejelovens § 33, stk. 2, bemyndiger justitsministeren til at fastsætte regler om fonetisk optagelse (dvs. lydoptagelse) af retsforhandlinger. Bemyndigelsen er ikke udnyttet.

Bestemmelsen blev indsat i retsplejeloven ved lov nr. 325 af 13. juni 1973. Formålet med bestemmelsen var at skabe hjemmel til at fastsætte regler om fonetisk optagelse af bevisførelse og andre retsforhandlinger, såfremt det skulle opstå behov for en regulering af den form for gengivelse af retsforhandlingerne. Der henvises til Folketingstidende, 1972-73, tillæg A, spalte 4813.

Retsplejelovens § 32 forbyder optagelse eller transmission af billede og lyd i retsmøder. Retten kan dog undtagelsesvis give tilladelse hertil. Bestemmelsen regulerer ikke rettens egen optagelse (eller transmission) af billede og lyd. I praksis forekommer det stort set aldrig, at retten foretager billed- eller lydoptagelse af en forklaring.

6.2. Lovforslagets udformning

Retsplejerådets anfører, at den teknologiske udvikling har gjort, at videomøder er en realistisk mulighed i retssager, og at rådet derfor har fundet det rigtigt at overveje grundigt, om og i givet fald i hvilket omfang videomøder bør anvendes i retssager. Helt overordnet bygger Retsplejerådets overvejelser på det synspunkt, at en moderne retspleje bør tage alle rimelige midler i anvendelse for at øge tilgængeligheden for brugerne.

Retsplejerådet konkluderer, at telefonmøder og navnlig videomøder bør kunne anvendes i et vist omfang. Videomøder og telefonmøder vil efter rådets opfattelse øge effektiviteten, uden at det går ud over retssikkerheden, navnlig ved forberedelsen af civile sager og ved bevisførelsen under hovedforhandlingen. Videomøder og telefonmøder giver nogle muligheder, som traditionelle retsmøder ikke rummer, og en nærmere regulering af brugen af videomøder og telefonmøder i retssager vil efter rådets opfattelse i sig selv være egnet til at fremme brugen af disse nye muligheder.

Retsplejerådets overvejelser omfatter videomøder og telefonmøder i både civile sager og straffesager,

idet en samlet regulering er ønskelig. Rådet anfører, at også ressourcemæssige hensyn taler for, at der fastsættes regler om videomøder i både civile sager og straffesager, idet det er det samme videomødestyr, som vil skulle anvendes i begge tilfælde.

Der henvises til betænkning nr. 1401/2001 side 337.

Justitsministeriet kan tilslutte sig Retsplejerådets overordnede overvejelser om anvendelse af telekommunikation i retssager.

6.2.1. Parterets deltagelse i retsmøder via videoforbindelse eller telefon

6.2.1.1. Med hensyn til *civile sager* finder Retsplejerådet, at det i en række tilfælde vil kunne være hensigtsmæssigt, at et møde ikke afholdes ved fremmøde i retten, men som videomøde eller telefonmøde, således at parterne og/eller deres advokater ikke behøver at rejse til retten. Fordelen er ikke blot den sparede rejsetid, men også at mødet typisk vil kunne holdes væsentligt hurtigere, da det vil være nemmere at finde plads i alle involveredes kalender. Retsplejerådet finder således, at det vil smidiggøre og dermed effektivisere processen, at et retsmøde kan afholdes via videoforbindelse eller som telefonmøde.

Retsplejerådet foreslår, at parter skal kunne deltage via videoforbindelse eller telefon i *retsmøder under forberedelsen*, medmindre dette er uhensigtsmæssigt.

Derimod bør parterne efter Retsplejerådets opfattelse som hovedregel være til stede eller repræsenteret i retten under *hovedforhandlingen*. En part, der ikke er repræsenteret i retten, eller dennes advokat eller anden rettergangsfuldmægtig bør kun kunne deltage via videoforbindelse eller telefon, hvis der foreligger særlige grunde. Det vil der navnlig kunne gøre i mindre sager eller i tilfælde, hvor en part befinder sig i udlandet. I så fald kan rejseudgifterne og rejsetiden ved et fremmøde i retten stå i misforhold til sagens betydning.

Retsplejerådet foreslår desuden, at hvis en part er repræsenteret i retten, skal parten selv kunne vælge at deltage via videoforbindelse eller telefon, medmindre dette er uhensigtsmæssigt.

Retsplejerådet foreslår endvidere, at når en part skal afgive forklaring via videoforbindelse eller telefon, skal det ske under tilsvarende betingelser og kontrolforanstaltninger, som foreslås for vidneforklaringer, jf. herom pkt. 6.2.2 nedenfor.

6.2.1.2. I *straffesager* bør parterne efter Retsplejerådets opfattelse ikke kunne deltage telefonisk i et retsmøde. Retsplejerådet anfører, at sigtedes eller tiltaltes fysiske tilstedeværelse i retten er langt væsentligere i straffesager end parternes i civile sager, og at